

anderen eerst naar 't Achterklooster gegaan om de illuminatie te zien bij Arie de Lange, stiefzoon van Kaat Mossel. Op een »wat is 't hier mooi" van Stipriaan, zeide de Lange: »zij krijgen genoeg, maar mijn moer is te gek, zij geeft alles ten besten, wat zij krijgt." Van daar gingen ze naar de Zwanensteeg. Nadat hij zich bekend gemaakt had, vroeg Kaat met een vloek of zij allen wel voor den Prins waren. Zij beantwoordden dit met ja, waarop een daar aanwezige man er onder geweldig vloeken bijvoegde: »anders zou ik je met de Post van den Neder Rhijn naar den bl...m jagen." Zij dronken er allen een glaasje wijn. Pieter van Dun kreeg van haar »nog 2 à 3 gedrukte blaadjes, houdende vaerzen op den toenmaligen verjaardag van de Princes." Ze zei wel dat zij ze weerom hebben moest, maar had hem tevens door een knipoogje doen begrijpen »dat ze wel mogt lijden dat hij dezelve hield."

Verdere bekende zonden had Kaat in de oogen der patriotten voor het jaar 1783 niet op haar kerfstok. De 22ste Maart 1784, ik zeide dat vroeger reeds, was één der meest bezwarende dagen uit haar openbaar leven en tal van verhooren, zoowel van haar, als van een legio getuigen, maken een groot deel uit van de beide lijvige bundels (1), ten Gemeente-Archieve aanwezig.

Op dien beruchten 22sten Maart zou 's avonds de wacht aan het Stadhuis worden betrokken door de compagnie van Jan Jacob Elzevier. Oorspronkelijk bestonden die schutter-compagnieën enkel uit de rotgezellen, die er voor vast aan behoorden. Sinds echter het vrijwilliger-

---

(1) Getiteld: Processtukken in de zaak van Catharina Mulder, alias Kaat Mossel en van Clasina Verrijn, alias de Oranjemeid. 1784-85. De origineelen van deze collectie berusten in het Rijksarchief. (Zie noot 1 bl. 168).